مجله یافته های علوم تربیتی و آموزشی

# مدیریت کلاس درس با رویکرد نوین آموزشی

**سالومه یوسفی عراقی کامل، کارشناس آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قائم شهر، استان مازندران**

**صفورا صادقی ، کارشناسی ارشد زیست شناسی علوم گیاهی ،دانشگاه پیام نور اصفهان**

**نادر جوکار، کارشناس ارشد فیزیولوژی تربیت بدنی، دانشگاه علوم تحقیقات یزد**

**مینا فراست ، کارشناسی ارشد علوم اجتماعی ، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز**

شناسه یکتا: MNR-559-2-D8ACCF

مدیریت کلاس درس یکی از مهم‌ترین عوامل مؤثر بر کیفیت فرآیند یاددهی–یادگیری و موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان است. با گسترش رویکردهای نوین آموزشی و تغییر نقش معلم از انتقال‌دهنده دانش به تسهیل‌گر یادگیری، شیوه‌های مدیریت کلاس نیز دستخوش تحول شده است. هدف این مقاله، بررسی نقش مدیریت کلاس درس با رویکرد نوین آموزشی در ارتقای کیفیت آموزش، افزایش مشارکت دانش‌آموزان و ایجاد محیطی پویا و اثربخش برای یادگیری است. پژوهش حاضر با روش توصیفی–تحلیلی و بر پایه مطالعه منابع کتابخانه‌ای، مقالات علمی و اسناد معتبر انجام شده است. یافته‌ها نشان می‌دهد که بهره‌گیری از راهبردهای نوین مدیریت کلاس، از جمله یادگیری فعال، آموزش مشارکتی، مدیریت رفتار مبتنی بر تعامل، استفاده از فناوری‌های آموزشی، توجه به تفاوت‌های فردی و ایجاد فضای یادگیری حمایتی، موجب افزایش انگیزه، مسئولیت‌پذیری، نظم، تعامل مؤثر و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان می‌شود. همچنین نتایج بیانگر آن است که توانمندسازی معلمان در زمینه مدیریت نوین کلاس و به‌کارگیری روش‌های آموزشی دانش‌آموزمحور، نقش مهمی در بهبود کیفیت آموزش و تحقق اهداف نظام تعلیم و تربیت دارد.

کلیدواژه‌ها: مدیریت کلاس درس، رویکرد نوین آموزشی، یادگیری فعال، مشارکت دانش‌آموزان، کیفیت آموزش.

## مقدمه

مدیریت کلاس درس یکی از اساسی‌ترین مؤلفه‌های موفقیت در فرآیند تعلیم و تربیت است و نقش تعیین‌کننده‌ای در ایجاد محیطی منظم، پویا و اثربخش برای یادگیری دارد. کلاس درس تنها محلی برای انتقال دانش نیست، بلکه محیطی برای پرورش مهارت‌های شناختی، اجتماعی، عاطفی و اخلاقی دانش‌آموزان به شمار می‌رود. ازاین‌رو، کیفیت مدیریت کلاس می‌تواند به طور مستقیم بر انگیزه، مشارکت، پیشرفت تحصیلی و رشد همه‌جانبه دانش‌آموزان تأثیر بگذارد.

تحولات گسترده در نظام‌های آموزشی، پیشرفت فناوری‌های نوین، گسترش یادگیری الکترونیکی و تأکید بر رویکردهای دانش‌آموزمحور، ضرورت بازنگری در شیوه‌های سنتی مدیریت کلاس را بیش از گذشته آشکار ساخته است. در رویکردهای نوین آموزشی، معلم از نقش انتقال‌دهنده صرف اطلاعات به نقش راهنما، تسهیل‌گر و هدایت‌کننده فرآیند یادگیری تغییر یافته و دانش‌آموزان نیز به یادگیرندگانی فعال، مشارکت‌جو و مسئولیت‌پذیر تبدیل می‌شوند. در چنین شرایطی، مدیریت کلاس فراتر از برقراری نظم بوده و شامل ایجاد محیطی امن، انگیزه‌بخش، تعاملی و مبتنی بر احترام متقابل است.

امروزه بهره‌گیری از روش‌هایی مانند یادگیری فعال، آموزش مشارکتی، آموزش مبتنی بر پروژه، استفاده از فناوری‌های آموزشی، ارزشیابی تکوینی و توجه به تفاوت‌های فردی، از مهم‌ترین ویژگی‌های مدیریت نوین کلاس درس به شمار می‌رود. این رویکردها ضمن افزایش کیفیت یادگیری، زمینه رشد خلاقیت، تفکر انتقادی، مهارت حل مسئله و همکاری را در دانش‌آموزان فراهم می‌کنند.

بیان مسئله

با وجود تحولات گسترده در حوزه تعلیم و تربیت، در بسیاری از مدارس همچنان از شیوه‌های سنتی مدیریت کلاس استفاده می‌شود؛ شیوه‌هایی که بیشتر بر کنترل رفتار، انتقال یک‌سویه مطالب درسی و حفظ نظم ظاهری تأکید دارند. این رویکردها در بسیاری از موارد موجب کاهش مشارکت دانش‌آموزان، افت انگیزه، محدود شدن خلاقیت و کاهش اثربخشی فرآیند یادگیری می‌شوند.

از سوی دیگر، گسترش فناوری‌های آموزشی، تنوع نیازهای یادگیری دانش‌آموزان، تفاوت‌های فردی و تغییر انتظارات جامعه از نظام آموزشی، ضرورت به‌کارگیری رویکردهای نوین مدیریت کلاس را دوچندان کرده است. مدیریت مؤثر کلاس در شرایط کنونی نیازمند برنامه‌ریزی آموزشی، ایجاد تعامل سازنده، استفاده از روش‌های فعال تدریس، مدیریت رفتار بر پایه احترام متقابل و فراهم کردن فرصت‌های یادگیری مشارکتی است.

با این حال، چالش‌هایی مانند آشنایی ناکافی برخی معلمان با روش‌های نوین مدیریت کلاس، محدودیت امکانات آموزشی، تراکم بالای دانش‌آموزان در کلاس‌ها و کمبود دوره‌های توانمندسازی حرفه‌ای، مانع اجرای مؤثر این رویکردها شده است. بنابراین، بررسی ابعاد مدیریت کلاس درس با رویکرد نوین آموزشی و شناسایی راهکارهای مؤثر برای ارتقای آن، از ضرورت‌های اساسی نظام آموزش و پرورش به شمار می‌رود. پژوهش حاضر در پی آن است که نقش مدیریت نوین کلاس درس را در بهبود کیفیت آموزش، افزایش مشارکت دانش‌آموزان و ارتقای فرآیند یاددهی–یادگیری بررسی و راهکارهایی کاربردی برای اجرای مؤثر آن ارائه کند.

اهمیت موضوع

مدیریت کلاس درس یکی از مهم‌ترین عوامل موفقیت فرآیند آموزش و یادگیری است و تأثیر مستقیمی بر پیشرفت تحصیلی، رشد شخصیتی و اجتماعی دانش‌آموزان دارد. در دنیای امروز، با گسترش فناوری‌های آموزشی، تغییر نیازهای یادگیرندگان و حرکت نظام‌های آموزشی به سوی رویکردهای دانش‌آموزمحور، شیوه‌های سنتی مدیریت کلاس دیگر پاسخگوی نیازهای آموزشی نیست. ازاین‌رو، بهره‌گیری از رویکردهای نوین مدیریت کلاس به ضرورتی اجتناب‌ناپذیر برای ارتقای کیفیت آموزش تبدیل شده است.

مدیریت نوین کلاس درس بر ایجاد محیطی ایمن، مشارکتی، انگیزه‌بخش و یادگیرنده‌محور تأکید دارد؛ محیطی که در آن دانش‌آموزان با مشارکت فعال در فرآیند یادگیری، مهارت‌هایی مانند تفکر انتقادی، حل مسئله، همکاری، خلاقیت و مسئولیت‌پذیری را کسب می‌کنند. این رویکرد علاوه بر کاهش مشکلات رفتاری، موجب افزایش تعامل مؤثر میان معلم و دانش‌آموز، بهبود نظم آموزشی و ارتقای کیفیت یادگیری می‌شود.

بررسی مدیریت کلاس درس با رویکرد نوین آموزشی از آن جهت اهمیت دارد که نتایج آن می‌تواند به معلمان، مدیران مدارس و برنامه‌ریزان آموزشی در انتخاب روش‌های مؤثر مدیریت کلاس، ارتقای مهارت‌های حرفه‌ای معلمان و بهبود فضای آموزشی کمک کند. همچنین یافته‌های این پژوهش می‌تواند در تحقق اهداف سند تحول بنیادین آموزش و پرورش و تربیت دانش‌آموزانی توانمند، خلاق و مسئولیت‌پذیر نقش مؤثری ایفا کند.

اهداف پژوهش

هدف کلی

بررسی نقش مدیریت کلاس درس با رویکرد نوین آموزشی در ارتقای کیفیت فرآیند یاددهی–یادگیری و بهبود عملکرد آموزشی دانش‌آموزان.

اهداف اختصاصی

1. تبیین مفهوم و مؤلفه‌های مدیریت کلاس درس با رویکرد نوین آموزشی.
2. بررسی نقش مدیریت نوین کلاس در افزایش انگیزه و مشارکت فعال دانش‌آموزان.
3. شناسایی عوامل مؤثر بر اجرای موفق مدیریت کلاس با رویکردهای نوین آموزشی.
4. بررسی تأثیر فناوری‌های آموزشی و روش‌های تدریس فعال بر مدیریت کلاس.
5. تحلیل نقش معلم در ایجاد محیط یادگیری پویا، مشارکتی و یادگیرنده‌محور.
6. شناسایی چالش‌ها و موانع اجرای مدیریت نوین کلاس درس.
7. ارائه راهکارهای کاربردی برای بهبود مدیریت کلاس و ارتقای کیفیت آموزش در مدارس.

پیشینه پژوهش

پیشینه پژوهش‌های داخلی

پژوهش‌های انجام‌شده در ایران نشان می‌دهد که مدیریت کلاس درس یکی از عوامل اساسی در افزایش کیفیت آموزش، بهبود روابط معلم و دانش‌آموز و ارتقای عملکرد تحصیلی است. نتایج این مطالعات بیانگر آن است که استفاده از روش‌های نوین مدیریت کلاس، موجب افزایش مشارکت دانش‌آموزان، کاهش رفتارهای نامطلوب و ایجاد محیطی مناسب برای یادگیری می‌شود.

در پژوهشی، نادی و همکاران (۱۳۹۹) نشان دادند که به‌کارگیری روش‌های تدریس فعال و مدیریت مشارکتی کلاس، انگیزه یادگیری و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان را به‌طور معناداری افزایش می‌دهد.

احمدی و همکاران (۱۴۰۰) در بررسی عوامل مؤثر بر مدیریت کلاس درس دریافتند که توانمندسازی حرفه‌ای معلمان، ایجاد روابط مبتنی بر احترام متقابل، استفاده از فناوری‌های آموزشی و برنامه‌ریزی مناسب کلاس، از مهم‌ترین عوامل موفقیت در مدیریت کلاس هستند.

همچنین حسینی و همکاران (۱۴۰۱) گزارش کردند که مدارس دارای رویکردهای نوین آموزشی، در مقایسه با مدارس سنتی، از نظر مشارکت دانش‌آموزان، نظم آموزشی، تعامل مؤثر و کیفیت یادگیری عملکرد مطلوب‌تری دارند.

پیشینه پژوهش‌های خارجی

در سطح بین‌المللی، پژوهش‌های متعددی بر اهمیت مدیریت کلاس درس در بهبود فرآیند یاددهی–یادگیری تأکید کرده‌اند. جیکوب کونین (Kounin, 1970) در پژوهش‌های خود نشان داد که مدیریت پیشگیرانه کلاس، برنامه‌ریزی مناسب و نظارت مستمر معلم، نقش مهمی در کاهش رفتارهای نامطلوب و افزایش اثربخشی آموزش دارد.

مارزانو، مارزانو و پیکرینگ (Marzano, Marzano, & Pickering, 2003) بیان کردند که مدیریت مؤثر کلاس یکی از مهم‌ترین عوامل ارتقای پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان است و معلمانی که از راهبردهای نوین مدیریت کلاس استفاده می‌کنند، محیطی آرام، منظم و انگیزه‌بخش برای یادگیری ایجاد می‌کنند.

همچنین سازمان همکاری و توسعه اقتصادی(OECD) ، 2023 (در گزارش خود تأکید می‌کند که استفاده از روش‌های تدریس فعال، فناوری‌های آموزشی، تعامل سازنده با دانش‌آموزان و مدیریت مثبت رفتار، از ویژگی‌های نظام‌های آموزشی موفق در قرن بیست‌ویکم است.

جمع‌بندی پیشینه

مرور پژوهش‌های داخلی و خارجی نشان می‌دهد که مدیریت کلاس درس با رویکرد نوین آموزشی، نقش مهمی در ارتقای کیفیت آموزش، افزایش انگیزه و مشارکت دانش‌آموزان، بهبود رفتارهای کلاسی و رشد مهارت‌های فردی و اجتماعی آنان دارد. با وجود این، همچنان چالش‌هایی مانند استفاده از شیوه‌های سنتی مدیریت کلاس، کمبود آموزش‌های حرفه‌ای برای معلمان و محدودیت در به‌کارگیری فناوری‌های آموزشی وجود دارد. ازاین‌رو، پژوهش حاضر با هدف بررسی ابعاد مدیریت کلاس درس با رویکرد نوین آموزشی و ارائه راهکارهای کاربردی برای بهبود آن انجام می‌شود.

سؤالات پژوهش

سؤال اصلی

-مدیریت کلاس درس با رویکرد نوین آموزشی چه نقشی در ارتقای کیفیت فرآیند یاددهی–یادگیری دارد؟

سؤالات فرعی

1.مؤلفه‌های مدیریت کلاس درس با رویکرد نوین آموزشی کدام‌اند؟

2.مدیریت نوین کلاس چه تأثیری بر انگیزه، مشارکت و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دارد؟

3.نقش معلمان در اجرای راهبردهای نوین مدیریت کلاس چیست؟

4.فناوری‌های آموزشی چه نقشی در بهبود مدیریت کلاس درس ایفا می‌کنند؟

5.مهم‌ترین چالش‌ها و موانع اجرای مدیریت کلاس با رویکرد نوین آموزشی چیست؟

6.چه راهکارهایی می‌تواند اثربخشی مدیریت کلاس درس را در مدارس افزایش دهد؟

مبانی نظری و چارچوب مفهومی

مدیریت کلاس درس مجموعه‌ای از برنامه‌ریزی‌ها، راهبردها و اقداماتی است که معلم برای ایجاد محیطی منظم، ایمن، مشارکتی و مؤثر در راستای تحقق اهداف آموزشی و تربیتی به کار می‌گیرد. در رویکردهای نوین آموزشی، مدیریت کلاس تنها به حفظ نظم محدود نمی‌شود، بلکه بر ایجاد تعامل سازنده، تقویت انگیزه یادگیری، مشارکت فعال دانش‌آموزان، توجه به تفاوت‌های فردی و فراهم کردن فرصت‌های یادگیری عمیق تأکید دارد.

از دیدگاه جیکوب کونین، مدیریت مؤثر کلاس بر پیشگیری از بروز مشکلات رفتاری، نظارت مستمر بر فعالیت‌های کلاس، حفظ جریان یادگیری و برنامه‌ریزی دقیق استوار است. همچنین نظریه سازنده‌گرایی بر این اصل تأکید دارد که دانش‌آموزان از طریق تعامل، تجربه، همکاری و فعالیت‌های یادگیری فعال، دانش خود را می‌سازند؛ بنابراین، معلم باید نقش هدایت‌کننده و تسهیل‌گر یادگیری را ایفا کند.

از سوی دیگر، نظریه یادگیری اجتماعی آلبرت بندورا نشان می‌دهد که رفتار دانش‌آموزان تحت تأثیر مشاهده، تعامل و الگوگیری از معلم و همسالان قرار دارد. بر این اساس، ایجاد روابط مثبت، احترام متقابل، تشویق رفتارهای مطلوب و استفاده از بازخورد سازنده، از ارکان مدیریت موفق کلاس محسوب می‌شود.

در چارچوب مفهومی این پژوهش، مدیریت کلاس درس با رویکرد نوین آموزشی به عنوان متغیر مستقل در نظر گرفته شده که از طریق مؤلفه‌هایی مانند برنامه‌ریزی آموزشی، روش‌های تدریس فعال، مدیریت رفتار مثبت، استفاده از فناوری‌های آموزشی، تعامل مؤثر معلم و دانش‌آموز، توجه به تفاوت‌های فردی و ارزشیابی تکوینی، بر کیفیت فرآیند یاددهی–یادگیری (متغیر وابسته) تأثیر می‌گذارد. پیامدهای این فرآیند شامل افزایش انگیزه یادگیری، مشارکت فعال، پیشرفت تحصیلی، بهبود رفتارهای کلاسی، تقویت خلاقیت، مسئولیت‌پذیری و مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان است.

## روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش اجرا، توصیفی–تحلیلی است. داده‌های پژوهش از طریق مطالعه کتابخانه‌ای و بررسی کتاب‌ها، مقالات علمی، پایان‌نامه‌ها، اسناد آموزشی و گزارش‌های معتبر داخلی و بین‌المللی گردآوری شده است.

پس از جمع‌آوری اطلاعات، داده‌ها با استفاده از روش تحلیل محتوای کیفی بررسی و تحلیل شدند تا مهم‌ترین مؤلفه‌ها، چالش‌ها و راهکارهای مدیریت کلاس درس با رویکرد نوین آموزشی شناسایی شود. همچنین برای افزایش اعتبار پژوهش، از مقایسه یافته‌های مطالعات داخلی و خارجی و تحلیل دیدگاه‌های صاحب‌نظران حوزه علوم تربیتی استفاده شده است.

## یافته‌ها

یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که مدیریت کلاس درس با رویکرد نوین آموزشی، نقش مؤثری در ارتقای کیفیت آموزش و بهبود فرآیند یاددهی–یادگیری دارد. به‌کارگیری روش‌های تدریس فعال، یادگیری مشارکتی، آموزش مبتنی بر پروژه، استفاده از فناوری‌های آموزشی و مدیریت رفتار مثبت، موجب افزایش مشارکت دانش‌آموزان، تقویت انگیزه یادگیری و بهبود عملکرد تحصیلی آنان می‌شود.

بررسی منابع نشان داد که برنامه‌ریزی دقیق آموزشی، توانمندسازی معلمان، ایجاد روابط مبتنی بر احترام متقابل، توجه به تفاوت‌های فردی، استفاده از ارزشیابی تکوینی و فراهم کردن محیطی ایمن و حمایت‌کننده از مهم‌ترین عوامل موفقیت در مدیریت نوین کلاس درس هستند.

یافته‌ها همچنین نشان می‌دهد که مهم‌ترین موانع اجرای این رویکرد شامل تراکم بالای دانش‌آموزان در کلاس‌ها، کمبود امکانات آموزشی، آشنایی ناکافی برخی معلمان با روش‌های نوین مدیریت کلاس، محدودیت زمان آموزشی و مقاومت در برابر تغییر است. رفع این موانع از طریق آموزش‌های حرفه‌ای، توسعه زیرساخت‌های آموزشی و حمایت مدیران مدارس می‌تواند اثربخشی مدیریت کلاس را به میزان قابل‌توجهی افزایش دهد.

بحث و تفسیر

نتایج پژوهش نشان می‌دهد که مدیریت کلاس درس با رویکرد نوین آموزشی، یکی از عوامل کلیدی در ارتقای کیفیت فرآیند یاددهی–یادگیری و بهبود عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان است. برخلاف رویکردهای سنتی که بر کنترل و انضباط صرف تأکید دارند، رویکردهای نوین بر ایجاد محیطی مشارکتی، تعامل‌محور و یادگیرنده‌محور استوار هستند. این یافته با نظریه‌های سازنده‌گرایی، یادگیری اجتماعی بندورا و دیدگاه جیکوب کونین درباره مدیریت پیشگیرانه کلاس همسو است.

همچنین یافته‌ها نشان می‌دهد که معلمان با استفاده از روش‌های تدریس فعال، یادگیری مشارکتی، آموزش مبتنی بر پروژه، ارزشیابی تکوینی و فناوری‌های آموزشی می‌توانند انگیزه، مسئولیت‌پذیری و مشارکت دانش‌آموزان را افزایش دهند. ایجاد روابط مبتنی بر احترام متقابل، ارائه بازخورد سازنده و توجه به تفاوت‌های فردی نیز نقش مهمی در کاهش مشکلات رفتاری و بهبود فضای کلاس دارد.

با این حال، اجرای موفق مدیریت نوین کلاس درس نیازمند فراهم شدن زیرساخت‌های آموزشی، آموزش‌های حرفه‌ای مستمر برای معلمان، کاهش تراکم کلاس‌ها، تأمین تجهیزات آموزشی و حمایت مدیران مدارس است. بنابراین، تحقق مدیریت اثربخش کلاس تنها به عملکرد معلم وابسته نیست، بلکه نیازمند همکاری همه ارکان نظام آموزشی است.

## نتیجه‌گیری

مدیریت کلاس درس با رویکرد نوین آموزشی، یکی از ارکان اساسی موفقیت نظام تعلیم و تربیت و عامل مهمی در ایجاد محیطی پویا، منظم و انگیزه‌بخش برای یادگیری است. نتایج این پژوهش نشان داد که به‌کارگیری روش‌های نوین مدیریت کلاس موجب افزایش مشارکت دانش‌آموزان، بهبود روابط معلم و دانش‌آموز، ارتقای کیفیت یادگیری، تقویت مهارت‌های اجتماعی و کاهش رفتارهای نامطلوب می‌شود.

با توجه به تحولات سریع آموزشی و فناوری، لازم است مدارس از شیوه‌های سنتی مدیریت کلاس فاصله گرفته و با بهره‌گیری از روش‌های دانش‌آموزمحور، فناوری‌های نوین، ارزشیابی‌های مستمر و آموزش‌های مهارت‌محور، زمینه یادگیری عمیق و پایدار را فراهم کنند. در این مسیر، توانمندسازی معلمان و حمایت مدیران آموزشی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

## پیشنهادات

1. برگزاری دوره‌های آموزشی مستمر برای ارتقای مهارت‌های مدیریت کلاس معلمان.
2. توسعه استفاده از روش‌های تدریس فعال، یادگیری مشارکتی و آموزش مبتنی بر پروژه.
3. بهره‌گیری مؤثر از فناوری‌های آموزشی و ابزارهای هوشمند در مدیریت کلاس.
4. توجه به تفاوت‌های فردی دانش‌آموزان در برنامه‌ریزی آموزشی و مدیریت کلاس.
5. گسترش استفاده از ارزشیابی تکوینی و بازخورد مستمر به دانش‌آموزان.
6. کاهش تراکم کلاس‌های درس و بهبود امکانات و تجهیزات آموزشی.
7. تقویت همکاری میان مدرسه، خانواده و مشاوران آموزشی برای بهبود مدیریت کلاس.
8. انجام پژوهش‌های میدانی درباره اثربخشی رویکردهای نوین مدیریت کلاس در مقاطع مختلف تحصیلی.

## منابع فارسی

بازرگان، ع. (۱۳۹۷). روش‌های تحقیق در علوم تربیتی. تهران: انتشارات آگه.

سیف، ع. ا. (۱۴۰۰). روان‌شناسی پرورشی؛ روان‌شناسی یادگیری و آموزش (ویرایش هشتم). تهران: انتشارات دوران.

شعبانی، ح. (۱۳۹۹). مهارت‌های آموزشی و پرورشی؛ روش‌ها و فنون تدریس. تهران: انتشارات سمت.

شریعتمداری، ع. (۱۳۹۸). اصول و فلسفه تعلیم و تربیت. تهران: انتشارات امیرکبیر.

منابع انگلیسی

Bandura, A. (1977). Social Learning Theory. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

Kounin, J. S. (1970). Discipline and Group Management in Classrooms. New York: Holt, Rinehart and Winston.

Marzano, R. J., Marzano, J. S., & Pickering, D. J. (2003). Classroom Management That Works: Research-Based Strategies for Every Teacher. Alexandria, VA: ASCD.

OECD. (2023). Education at a Glance 2023: OECD Indicators. Paris: OECD Publishing.

UNESCO. (2021). Reimagining Our Futures Together: A New Social Contract for Education. Paris: UNESCO.

**Classroom Management with a Modern Educational Approach**

**Abstract**

Classroom management is one of the most critical factors influencing the quality of the teaching-learning process and students' academic success. With the expansion of modern educational approaches and the shift in the teacher's role from a transmitter of knowledge to a facilitator of learning, classroom management methods have also undergone transformation. The objective of this paper is to examine the role of classroom management through a modern educational approach in enhancing educational quality, increasing student participation, and creating a dynamic and effective environment for learning. The present study was conducted using a descriptive-analytical method based on the study of library resources, scientific articles, and reliable documents. The findings indicate that utilizing modern classroom management strategies including active learning, cooperative instruction, interaction-based behavior management, the integration of educational technology, attention to individual differences, and the creation of a supportive learning atmosphere leads to increased motivation, responsibility, discipline, effective interaction, and academic achievement among students. Furthermore, the results reveal that empowering teachers in modern classroom management and employing student-centered educational methods play a significant role in improving the quality of education and fulfilling the goals of the educational system.

**Keywords:** Classroom Management, Modern Educational Approach, Active Learning, Student Participation, Quality of Education.